

ЗАТВЕРДЖУЮ
В.о. президента Науково-дослідного
інституту публічного права
д.ю.н, професор

С.О. Корос
«17» липня 2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Науково-дослідного інституту публічного права від 21 листопада 2022 року (протокол № 15)

ВИТЯГ

із протоколу спільного засідання відділів актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики, науково-правових експертиз та законопроектних робіт, проблем публічного права, організаційного забезпечення наукових проектів і міжнародної діяльності Науково-дослідного інституту публічного права від «17» липня 2026 року.

Присутні 10 осіб:

Овчарук Сергій Станіславович – доктор юридичних наук, доцент, завідувач відділу проблем публічного права Науково-дослідного інституту публічного права – *головуючий на засіданні*;

Корос Сергій Олександрович – доктор юридичних наук, професор, в.о. президента Науково-дослідного інституту публічного права;

Боровик Андрій Володимирович – доктор юридичних наук, професор, віце-президент з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права;

Сорока Лариса Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу аспірантури і докторантури Науково-дослідного інституту публічного права;

Куркова Ксенія Миколаївна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права;

Луценко-Миськів Леся Ігорівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Курило Інна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права – *науковий керівник*;

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Даниленко Анна Олександрівна – доктор філософії за спеціальністю 081 Право, старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права.

Запрошені:

Пешков Володимир Володимирович – *здобувач ступеня доктора філософії*.

Порядок денний:

Публічна презентація здобувачем Пешковим Володимиром Володимировичем наукових результатів дисертації на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право та її обговорення з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів.

Науковий керівник – **Козін Сергій Миколайович** – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права.

Головуючий по цьому питанню – **Овчарук Сергій Станіславович** – доктор юридичних наук, доцент, головний науковий співробітник відділу Науково-дослідного інституту публічного права.

Слухали:

Здобувача наукового ступеня доктора філософії Пешкова В.В. про результати дисертаційного дослідження. У своїй доповіді він обґрунтував актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначив мету, завдання, предмет, об'єкт та методи дослідження, розкрив структуру роботи та основні її положення, показав їх новизну, теоретичне та практичне значення. Здобувач наголосив на таких аспектах свого дослідження.

Обґрунтування вибору теми дослідження зумовлено особливою актуальністю у контексті сьогоденних викликів, з якими стикається Україна. В умовах збройної агресії проти держави, функціонування органів публічної адміністрації повинно бути адаптоване до надзвичайних ситуацій, забезпечуючи стабільність і безпеку держави, а також відновлення життєдіяльності регіонів, які постраждали від бойових дій. Зокрема, особливу

роль у цей період відіграють військові адміністрації, які займаються управлінськими та контрольними функціями, забезпечуючи виконання заходів воєнного стану.

В умовах воєнного стану необхідно забезпечити високий рівень оперативності органів влади для ухвалення рішень, що впливають на життя та безпеку громадян, а також гарантувати правовий захист прав людини в умовах тимчасового обмеження певних свобод. Одним із важливих аспектів є переключення економіки на воєнні рейки, що вимагає швидкої адаптації адміністративної системи до потреб оборони та мобілізації ресурсів для забезпечення обороноздатності країни. У зв'язку з цим виникає необхідність удосконалення правових механізмів у сфері публічного адміністрування, включаючи оперативне регулювання діяльності державних органів, зміцнення фінансового менеджменту, запровадження ефективних антикорупційних інструментів та забезпечення прозорості управлінських процесів.

Зважаючи на такі виклики, важливо розробити нові підходи до функціонування органів публічної адміністрації, зокрема, в аспекті кадрової політики, управління в умовах кризових ситуацій, і посилення координації між цивільними та військовими структурами. Обрана тема є надзвичайно важливою для забезпечення належного функціонування державних установ в умовах воєнного стану та їх здатності ефективно реагувати на зміни в безпековій ситуації та економіці.

Разом з тим, у сучасних умовах відсутність чітко визначених та адаптованих правових норм щодо діяльності органів публічної адміністрації під час воєнного стану є серйозною проблемою. Законодавство потребує уточнення щодо повноважень органів влади, механізмів прийняття рішень у надзвичайних ситуаціях, а також регулювання меж тимчасових обмежень прав громадян, що дозволяє уникнути юридичних колізій та зловживань. Під час воєнного стану часто спостерігається централізація управління, що призводить до зниження ефективності місцевих органів публічної адміністрації. Один із викликів полягає в необхідності швидкої та ефективної адаптації економіки до умов війни, включаючи мобілізацію ресурсів, організацію виробництва та перерозподіл ресурсів для забезпечення оборони. Важливим є створення механізмів для координації цих процесів на різних рівнях управління, що дозволить ефективно використовувати наявні ресурси в умовах обмежених фінансів і високої потреби у швидкому реагуванні на воєнні загрози, а також спостерігається необхідність у розширенні антикорупційних інструментів та механізмів внутрішнього і зовнішнього контролю. Наявна система підготовки кадрів в органах публічної адміністрації не враховує специфіку роботи в умовах війни та кризових ситуацій тощо.

Усе вищезазначене свідчить про актуальність і необхідність узагальнення теоретичного та емпіричного матеріалу, визначення напрямків удосконалення адміністративно-правових засад функціонування органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану та обґрунтування способів вирішення завдань, зазначених у цьому дослідженні.

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, практики його реалізації та узагальнення основних положень праць науковців визначити адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, а також запропонувати шляхи вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

Відповідно до мети дослідження необхідно вирішити такі *завдання*:

- визначити сутність та адміністративно-правовий механізм режиму воєнного стану;
- виокремити види суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану;
- розкрити принципи та гарантії діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану;
- схарактеризувати правове регулювання та особливості організації діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану;
- розкрити компетенцію та повноваження органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану;
- визначити методи діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану;
- вивчити зарубіжний досвід діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану;
- виокремити шляхи удосконалення діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану.

Наукова новизна отриманих результатів визначається тим, що дисертація є однією з перших спроб комплексно та системно з використанням сучасних методів пізнання та використання новітніх досягнень науки адміністративного права дослідити адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень і висновків, зроблених особисто здобувачем. Зокрема:

вперше:

- наведено визначення наступних понять: «гарантії діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» – це комплекс правових, організаційних, процедурних і соціальних засобів, спрямованих на забезпечення безперервного, ефективного та законного функціонування органів публічної адміністрації в умовах дії особливого адміністративно-правового режиму, що супроводжується підвищеною імперативністю управління та допустимим звуженням окремих прав і свобод громадян; суб'єкти публічної адміністрації в умовах воєнного стану – це органи державної влади, військові адміністрації, органи місцевого самоврядування та інші організації, які наділені адміністративно-правовими повноваженнями та здійснюють управлінську, виконавчо-розпорядчу та контрольну діяльність з метою реалізації заходів воєнного стану, забезпечення оборони, громадської безпеки та функціонування держави в умовах збройної агресії;

– доведено, що природа методів діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану має комплексний, багаторівневий і правовий характер, що поєднує у собі як класичні адміністративно-правові елементи, так і особливості надзвичайного державного управління. Природа методів діяльності публічної адміністрації в умовах воєнного стану обумовлена поєднанням нормативної регламентованості, оперативної мобілізаційності, публічно-владного характеру і кризового функціонального призначення, спрямованих на забезпечення цілісності держави, захист громадян і підтримання керованості суспільства в умовах війни;

– виокремлено моделі діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного, які відрізняються рівнем централізації, ступенем залучення військових структур, роллю місцевого самоврядування та формами контролю за діями органів влади: 1. Централізована модель (Ізраїль, Польща, Франція, Азербайджан, Вірменія) передбачає максимальну концентрацію повноважень в уряді та керівництві держави, з підпорядкуванням більшості цивільних інституцій військовому командуванню або спеціально створеним кризовим штабам; 2. Децентралізована модель (США та Канада) характеризується збереженням відносно широкого обсягу повноважень за місцевими органами влади, навіть під час воєнних чи надзвичайних ситуацій; 3. Змішана модель, поширена у Великій Британії, поєднує централізоване стратегічне управління з оперативною автономією на місцях;

– запропоновано внести зміни до ст.3 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» та ст. 9 Закону України «Про правовий режим надзвичайного стану» та визначити уніфіковане тлумачення поняття «військове командування»; прийняти Постанову Кабінету Міністрів України «Про взаємодію органів державної влади та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану»;

удосконалено:

– теоретичні підходи щодо особливості суб'єктів публічної адміністрації у період воєнного стану: 1) розширення компетенції та повноважень; 2) їхня діяльність у цей період набуває більш вираженого імперативного характеру; 3) централізація управління; 4) тимчасовий та особливий характер діяльності; 5) пріоритет оборонних та безпекових функцій; 6) посилена взаємодія цивільних і військових органів; 7) пріоритет оборонних та безпекових завдань над іншими сферами; 8) обмеження та регламентація прав і свобод громадян; 9) посилена централізація та концентрація владних повноважень; 10) прискорена процедура прийняття та виконання рішень;

– класифікацію суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану залежно від обсягу та характеру їхніх повноважень і компетенції: 1. суб'єкти загальної компетенції; 2. суб'єкти спеціальної компетенції; 3. суб'єкти цільової (виключної) компетенції; 4. суб'єкти допоміжної та координаційної компетенції;

– практичні рекомендації щодо класифікації методів діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану за наступними критеріями: 1.

За правовою природою: правові методи; неправові методи; 2. За мірою владного впливу: імперативні методи; уповноважувальні методи; рекомендаційні методи; заохочувальні методи; методи переконання; 3. За формою реалізації: нормативні методи; - індивідуальні методи; 4. За суб'єктом управління: цивільні; військові; змішані (інтегровані); 5. За функціональним призначенням: оборонні; безпекові; евакуаційно-рятувальні; комунікаційно-психологічні; 6. За формою управління: прямі; непрямі;

дістали подальшого розвитку:

– наукові підходи щодо класифікації суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану класифікувати наступним чином: 1) за функціональним призначенням і завданнями: оборонні та військові суб'єкти; правоохоронні та безпекові суб'єкти; економічні та інфраструктурні суб'єкти; соціальні та гуманітарні суб'єкти; 2) за характером обсягу та інтенсивністю публічно-владних повноважень у період воєнного стану: суб'єкти із загальною компетенцією; суб'єкти зі спеціальною компетенцією; 3) за територіальною юрисдикцією, на яку поширюються владні повноваження: загальнодержавні суб'єкти; регіональні суб'єкти; місцеві суб'єкти;

– аргументи щодо необхідності класифікації принципів діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану залежно від: 1) рівня ієрархії суб'єктів публічної адміністрації: принцип централізованості та єдиноначальності; принцип субординації та підпорядкованості; принцип координації та узгодженості дій; принцип персональної відповідальності керівництва; принцип оперативності та безперервності управління; 2) рівня ієрархії суб'єктів публічної адміністрації: принципи, що визначають діяльність вищих органів; принципи, що регулюють роботу центральних органів виконавчої влади, військових адміністрацій та органів місцевого самоврядування; 3) функціонального призначення суб'єктів: принципи організаційно-управлінського характеру, які зумовлюють ефективне функціонування державного апарату; принципи забезпечення оборони та безпеки держави, які орієнтовані на виконання головної функції воєнного стану – захисту суверенітету та територіальної цілісності; принципи, спрямовані на охорону прав і свобод громадян, навіть у виняткових умовах; 4) характеру владних повноважень: принципи, що визначають нормотворчу та координаційну функцію; принципи, що визначають виконавчо-розпорядчу та контрольну; 5) ступенем впливу на права та свободи громадян: принципи, що визначають діяльність яких безпосередньо обмежує права громадян; принципи, що визначають діяльність органів, що виконують забезпечувальні або соціальні функції;

– шляхи удосконалення адміністративно-правових засад діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану: 1. Оптимізація координації між рівнями публічного управління та впровадження цифрових технологій для ефективного кризового управління в умовах воєнного стану; 2. Удосконалення нормативно-правового забезпечення діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану; 3. Оптимізація фінансового

менеджменту в публічній адміністрації в умовах війни; 4. Цифрова трансформація адміністративних процедур; 5. Посилення антикорупційних механізмів у системі публічного адміністрування в умовах воєнного стану; 6. Розширення правових засад військово-цивільного управління та вдосконалення кадрової політики в умовах воєнного стану; 7. Удосконалення процедур ухвалення управлінських рішень в умовах кризових ситуацій; 8. Підвищення прозорості, підзвітності та громадського контролю в публічній адміністрації в умовах воєнного стану; 9. Вдосконалення механізмів реагування на кризові ситуації.

Після закінченні доповіді здобувачу присутніми були поставлені такі питання:

Запитання Луценко-Миськів Л.І.: Яку із проаналізованих зарубіжних моделей діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану ви вважаєте найбільш доцільною для України, і чи можливо її повне запозичення?

Пешков В.В.: Дякую за запитання. На мою думку, для України найбільш доцільною є змішана модель, яка поєднує централізоване стратегічне управління з достатнім рівнем оперативної автономії органів публічної адміністрації на місцях. Саме такий підхід застосовується, зокрема, у Великій Британії, де стратегічні рішення приймаються на центральному рівні, а їх реалізація здійснюється із залученням місцевих органів влади та спеціалізованих структур. Для України це є актуальним, оскільки в умовах повномасштабної збройної агресії необхідно забезпечити єдине стратегічне керівництво у сфері оборони та національної безпеки, водночас зберігаючи можливість оперативного реагування на місцевому рівні залежно від безпекової ситуації. Разом із тим, повне запозичення будь-якої зарубіжної моделі є недоцільним, оскільки кожна з них сформувалася під впливом особливостей конституційного ладу, адміністративно-територіального устрою, правової системи та історичного досвіду відповідної держави. Тому доцільно говорити не про механічне копіювання, а про адаптацію окремих ефективних елементів зарубіжного досвіду до українських реалій, зокрема щодо координації цивільних і військових органів, цифровізації кризового управління, удосконалення процедур ухвалення управлінських рішень та підвищення готовності органів публічної адміністрації до функціонування в умовах воєнного стану.

Запитання Шкарупи К.В.: Як, на вашу думку, забезпечити баланс між необхідністю обмеження прав людини під час воєнного стану та дотриманням принципу верховенства права?

Пешков В.В.: Дякую за запитання. Баланс забезпечується насамперед через суворе дотримання конституційних засад і принципу законності. Будь-які обмеження прав і свобод повинні мати законодавчу основу, бути тимчасовими, необхідними, пропорційними поставленій меті та застосовуватися лише в межах, визначених Конституцією України і Законом

України «Про правовий режим воєнного стану». Водночас діяльність суб'єктів публічної адміністрації має здійснюватися з урахуванням принципів верховенства права, юридичної визначеності, пропорційності, підконтрольності та відповідальності. Саме система правових, організаційних і процедурних гарантій, запропонована у дослідженні, спрямована на недопущення зловживання владними повноваженнями та забезпечення ефективного захисту як державних, так і приватних інтересів навіть в умовах воєнного стану.

Запитання Курило І.В.: Чим відрізняються поняття «компетенція» та «повноваження» суб'єкта публічної адміністрації, і чому їх розмежування є важливим в умовах воєнного стану?

Пєшков В.В.: Дякую за запитання. У дослідженні обґрунтовано, що компетенція є ширшою правовою категорією, ніж повноваження. Компетенція охоплює завдання, функції, права, обов'язки та повноваження суб'єкта, визначає його місце у системі публічного управління, межі діяльності та взаємодію з іншими органами. Повноваження ж є складовим елементом компетенції і становлять конкретну сукупність юридично закріплених прав та обов'язків, необхідних для реалізації покладених на орган функцій. Таке розмежування має особливе значення в умовах воєнного стану, оскільки дозволяє чітко визначити межі діяльності кожного органу, уникнути дублювання функцій, запобігти перевищенню владних повноважень та забезпечити ефективну координацію між суб'єктами публічної адміністрації.

Запитання Куркової К.М.: У чому полягає наукова новизна запропонованої вами класифікації суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану порівняно з існуючими підходами?

Пєшков В.В.: Дякую за запитання. Наукова новизна полягає в тому, що запропонована класифікація враховує специфіку функціонування суб'єктів публічної адміністрації саме в умовах воєнного стану. На відміну від традиційних підходів, які здебільшого класифікують органи за організаційно-правовим статусом або місцем у системі державної влади, запропоновано три взаємодоповнюючі критерії: за функціональним призначенням, за обсягом та інтенсивністю публічно-владних повноважень, а також за територіальною юрисдикцією. Такий підхід дозволяє комплексно оцінити роль кожного суб'єкта в реалізації заходів воєнного стану, визначити особливості його компетенції та механізми взаємодії з іншими органами публічної влади.

Запитання Даниленко А.О.: Чому Ви пропонуєте прийняти окрему постанову Кабінету Міністрів України щодо взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану, якщо відповідні питання вже регулюються чинним законодавством?

Пєшков В.В.: Дякую за запитання. Чинне законодавство визначає загальні засади діяльності органів державної влади, місцевого самоврядування та військових адміністрацій, однак не містить комплексного механізму їх взаємодії саме в умовах воєнного стану. На практиці це може призводити до дублювання повноважень, різного тлумачення компетенції окремих суб'єктів

та затримок у прийнятті управлінських рішень. Запропонована постанова Кабінету Міністрів України дозволить уніфікувати порядок взаємодії, визначити єдині канали комунікації, алгоритми координації, процедури спільного прийняття рішень і відповідальність учасників такої взаємодії. Це сприятиме підвищенню ефективності публічного адміністрування, оперативності реагування на загрози та забезпеченню належного рівня правової визначеності як для органів влади, так і для громадян.

У подальшому обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь присутні члени спільного засідання.

Науковий керівник – Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права зазначив, що підготовлена Пешковим Володимиром Володимировичем дисертація на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану», подана на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», є самостійно виконаною завершеною науковою працею, у якій вирішено актуальне наукове завдання, що має важливе значення для розвитку науки адміністративного права та вдосконалення публічного управління в умовах правового режиму воєнного стану.

Під час виконання дисертаційної роботи Пешков В.В. продемонстрував високий рівень наукової підготовки, здатність до самостійного проведення досліджень, системного аналізу правових явищ та формування власних наукових підходів. У процесі роботи здобувач виявив уміння критично оцінювати існуючі доктринальні концепції, аналізувати значний масив нормативно-правових актів, судової практики, наукових джерел та міжнародного досвіду, а також пропонувати аргументовані шляхи вдосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності органів публічної адміністрації.

Дисертація характеризується цілісністю, логічністю побудови та послідовністю викладення матеріалу. Її структура відповідає поставленій меті та сформульованим завданням, а застосована методологія забезпечила комплексне дослідження адміністративно-правових засад діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану. Здобувач вдало поєднав загальнонаукові та спеціально-юридичні методи дослідження, що дозволило всебічно розкрити предмет дослідження та обґрунтувати сформульовані висновки.

Протягом підготовки дисертації Пешков В.В. зарекомендував себе як відповідальний, дисциплінований та ініціативний дослідник, який здатний самостійно визначати напрями наукового пошуку, працювати з великим обсягом інформації, творчо вирішувати складні наукові проблеми та належним чином аргументувати власну позицію. Всі етапи виконання індивідуального плану наукової роботи та освітньої складової програми були виконані своєчасно й у повному обсязі.

У межах роботи над дисертацією здобувачем підготовлено одноосібно одинадцять наукових праць, серед яких шість статей у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, п'ять тез доповідей у збірниках міжнародних науково-практичних конференцій, а також чотири наукових статті статей у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук – опубліковані у співавторстві.

Індивідуальний план наукової роботи та навчальний план виконано Пешковим В.В. у повному обсязі.

Вважаю, що дисертація Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а її автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Дисертаційна робота може бути рекомендована до розгляду та публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Далі надано слово *рецензентам роботи*.

Луценко-Миськів Леся Ігорівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи* відзначила, що дисертація Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» є завершеним самостійним науковим дослідженням, присвяченим одній із найбільш актуальних проблем сучасної науки адміністративного права, яка набула особливого значення в умовах збройної агресії проти України.

Рецензент відзначила, що автору вдалося комплексно дослідити адміністративно-правові засади функціонування органів публічної адміністрації під час дії правового режиму воєнного стану, поєднавши доктринальний аналіз із вивченням чинного законодавства, практики його застосування та зарубіжного досвіду. Логіка побудови дисертації є послідовною, а структура роботи забезпечує повне розкриття поставленої мети та сформульованих завдань.

Позитивне враження справляє високий рівень опрацювання наукових джерел, нормативно-правової бази, рішень органів державної влади та міжнародного досвіду функціонування публічної адміністрації в умовах кризових ситуацій. Це дозволило автору не лише узагальнити існуючі наукові підходи, а й сформулювати власні висновки та пропозиції щодо вдосконалення адміністративного законодавства.

На особливу увагу заслуговують окремі результати дослідження, що характеризуються елементами наукової новизни. По-перше, позитивної оцінки заслуговує авторська концепція систематизації суб'єктів публічної

адміністрації в умовах воєнного стану, у межах якої запропоновано їх класифікацію за функціональним призначенням, характером компетенції та територіальною юрисдикцією, а також визначено специфічні особливості їх адміністративно-правового статусу в умовах особливого правового режиму. Такий підхід розширює існуючі наукові уявлення про систему суб'єктів публічної адміністрації та може бути використаний при вдосконаленні законодавства. По-друге, безумовно позитивним результатом є розроблення комплексної системи принципів, методів та гарантій діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, що дозволило автору сформувати цілісне бачення адміністративно-правового механізму забезпечення ефективного функціонування органів державної влади в особливий період. Запропоновані класифікації принципів і методів діяльності, а також визначення гарантій їх реалізації мають не лише теоретичне, але й вагоме практичне значення для подальшого вдосконалення адміністративного законодавства України.

Окремо слід відзначити авторські пропозиції щодо вдосконалення нормативно-правового забезпечення діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, зокрема обґрунтування необхідності законодавчої уніфікації поняття «військове командування», а також розроблення окремої постанови Кабінету Міністрів України, яка б комплексно врегулювала взаємодію органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових адміністрацій та військового командування в умовах воєнного стану. Запропоновані рекомендації мають прикладний характер та можуть бути використані у нормотворчій діяльності.

Позитивно характеризує здобувача і вміння вести наукову дискусію, критично аналізувати різні доктринальні підходи, логічно аргументувати власні висновки та обґрунтовувати запропоновані зміни до законодавства. Робота написана на належному теоретичному рівні, відзначається внутрішньою цілісністю, належною аргументацією та практичною спрямованістю отриманих результатів.

У цілому дисертаційне дослідження Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» є самостійною, завершеною науковою працею, у якій запропоновано нові науково обґрунтовані підходи до вирішення актуальної проблеми адміністративного права, що мають теоретичне та практичне значення для розвитку науки, удосконалення законодавства і практики діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану.

За своїм змістом, рівнем наукової новизни, теоретичним і практичним значенням дисертація відповідає спеціальності 081 «Право», Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, а також Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року

№ 44, і може бути рекомендована до розгляду та публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи* зазначив, що дисертаційне дослідження Пешкова Володимира Володимировича присвячене надзвичайно актуальній проблематиці сучасної науки адміністративного права, що має вагоме значення як для розвитку правової доктрини, так і для вдосконалення практики державного управління в умовах триваючої збройної агресії проти України.

Рецензент наголосив, що актуальність обраної теми визначається необхідністю переосмислення адміністративно-правових засад функціонування органів публічної адміністрації в умовах особливого правового режиму, коли забезпечення обороноздатності держави повинно поєднуватися із дотриманням принципу верховенства права, конституційних гарантій та належного публічного управління.

Позитивне враження справляє методологія дослідження, яка ґрунтується на комплексному застосуванні сучасних загальнонаукових і спеціально-юридичних методів пізнання. Обраний методичний інструментарій дозволив автору всебічно дослідити предмет дисертації, проаналізувати чинне законодавство України, зарубіжний досвід, сучасні наукові концепції та сформулювати власні аргументовані висновки щодо розвитку адміністративно-правового забезпечення діяльності органів публічної адміністрації під час воєнного стану.

Основні положення дисертації відзначаються належним рівнем наукової аргументації, логічністю викладу та практичною спрямованістю. Робота характеризується чіткою структурою, внутрішньою узгодженістю окремих розділів, послідовністю викладення матеріалу та високим рівнем теоретичних узагальнень, що свідчить про сформованість автора як самостійного дослідника.

На позитивну оцінку заслуговують окремі результати, що характеризують наукову новизну дисертації. Передусім слід відзначити обґрунтування автором нових підходів до визначення правової природи адміністративно-правового режиму воєнного стану та уточнення змісту базових адміністративно-правових категорій, зокрема понять «правовий режим», «адміністративно-правовий режим», «правове регулювання діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану», «компетенція» та «повноваження суб'єктів публічної адміністрації». Запропоновані дефініції мають системний характер і сприяють розвитку категоріального апарату науки адміністративного права.

Не менш вагомим результатом дослідження є обґрунтування автором перспективних напрямів розвитку адміністративно-правових засад діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, які базуються на результатах порівняльно-правового аналізу моделей кризового управління зарубіжних держав. Особливої уваги заслуговує запропонована система

напрямів удосконалення національного законодавства, що охоплює цифровізацію адміністративних процедур, оптимізацію міжвідомчої координації, розвиток військово-цивільного управління, удосконалення механізмів прийняття управлінських рішень та посилення прозорості діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану.

Належний рівень апробації результатів дослідження підтверджується публікаціями здобувача у фахових наукових виданнях та представленням основних положень дисертації на міжнародних науково-практичних конференціях, що свідчить про їх наукову цінність та практичну значущість.

З огляду на викладене, дисертаційне дослідження Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» є завершеною, самостійною та цілісною науковою працею, виконаною на високому науковому рівні. Отримані результати мають істотне теоретичне значення для розвитку науки адміністративного права та практичну цінність для вдосконалення законодавства і діяльності органів публічної адміністрації в умовах особливого правового режиму.

За змістом, рівнем наукової новизни, теоретичною та практичною значущістю дисертація відповідає спеціальності 081 «Право», Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, а також Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, і може бути рекомендована до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Куркова Ксенія Миколаївна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права зазначила, що дисертаційне дослідження Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» є завершеною науковою працею, виконаною на належному теоретико-методологічному рівні. Робота характеризується системним підходом до дослідження проблематики, логічною побудовою, належним рівнем аргументації та комплексним аналізом сучасних адміністративно-правових викликів, що постали перед органами публічної адміністрації в умовах дії правового режиму воєнного стану.

Рецензент відзначила, що автор успішно поєднав теоретичний аналіз із дослідженням практики функціонування органів публічної адміністрації, що дозволило сформулювати науково обґрунтовані висновки та практичні рекомендації щодо вдосконалення адміністративно-правового регулювання цієї сфери. Використання сучасних методів наукового пізнання забезпечило належний рівень достовірності отриманих результатів та їх внутрішню узгодженість.

Позитивної оцінки заслуговує проведений автором порівняльно-правовий аналіз моделей функціонування публічної адміністрації в умовах воєнного або надзвичайного стану, який охоплює досвід Ізраїлю, Великої Британії, Франції, США, Канади, Туреччини та інших держав. На основі такого аналізу автором обґрунтовано можливість використання окремих зарубіжних підходів у процесі модернізації української системи публічного адміністрування, що свідчить про практичну спрямованість дослідження.

Важливою перевагою дисертації є її практична орієнтованість. Отримані результати можуть бути використані у законотворчій діяльності, під час підготовки нормативно-правових актів, у діяльності органів публічної адміністрації, а також у навчальному процесі під час викладання дисциплін адміністративно-правового спрямування.

У цілому дисертаційне дослідження Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» є самостійною, завершеною науковою працею, що містить нові науково обґрунтовані результати, має належний теоретичний і практичний рівень та заслуговує на позитивну оцінку. Дисертація відповідає вимогам, установленим до робіт на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», а її автор заслуговує на присудження відповідного наукового ступеня.

Короед Сергій Олександрович – доктор юридичних наук, професор, в.о. президента Науково-дослідного інституту публічного права зазначив, що дисертаційне дослідження Пешкова Володимира Володимировича вирізняється комплексним характером, належним рівнем наукової аргументації та практичною спрямованістю отриманих результатів. Робота присвячена актуальній проблемі вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності органів публічної адміністрації в особливий період та відповідає сучасним потребам розвитку адміністративного права України.

Після ознайомлення зі змістом дисертації, її структурою, методологічними засадами та сформульованими висновками можна зробити висновок, що автор успішно досяг поставленої мети дослідження. Високий рівень достовірності отриманих результатів забезпечений широким використанням нормативно-правових джерел, сучасних наукових праць, порівняльно-правового матеріалу та комплексним застосуванням загальнонаукових і спеціально-юридичних методів дослідження.

На окрему позитивну оцінку заслуговує запропонована автором класифікація принципів діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, яка побудована за кількома критеріями, зокрема залежно від рівня ієрархії органів, їх функціонального призначення, характеру владних повноважень та ступеня впливу на права і свободи людини. Такий підхід дозволяє більш повно розкрити організаційні та правові засади функціонування органів публічної адміністрації в особливий період і має вагомe значення для подальшого розвитку адміністративно-правової науки.

Безперечною перевагою дисертації є також авторське визначення гарантій діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану та їх систематизація. Запропонований поділ гарантій на правові, організаційні, процедурні, а також соціальні та правозахисні формує комплексне уявлення про механізми забезпечення законності, безперервності та ефективності діяльності органів публічної адміністрації в умовах дії особливого правового режиму.

Загалом результати проведеного дослідження підтверджують, що автором запропоновано нові науково обґрунтовані підходи до вирішення актуальних проблем адміністративно-правового забезпечення діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану. Дисертація Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» є самостійною, завершеною науковою працею, яка відповідає встановленим вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» та може бути рекомендована до розгляду і захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Пешков В.В. висловив виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку його дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприяли вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції подальших науково-дослідних планів.

Присутні на засіданні одноголосно запропонували визнати дисертацію Пешкова Володимира Володимировича завершеною теоретично та практично-значимою науковою роботою, що містить висновки, які сприяють вирішенню нагальної наукової проблеми та є суттєвим внеском у розвиток юридичної науки, і яка може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді. Запропоновано схвалити такий висновок:

ВИСНОВОК

**щодо дисертації Пешкова Володимира Володимировича на тему
«Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної
адміністрації в умовах воєнного стану» на здобуття ступеня доктора
філософії зі спеціальності 081 «Право»**

Актуальність теми дисертаційного дослідження зумовлена тим, що в умовах збройної агресії проти держави, функціонування органів публічної адміністрації повинно бути адаптоване до надзвичайних ситуацій, забезпечуючи стабільність і безпеку держави, а також відновлення життєдіяльності регіонів, які постраждали від бойових дій. Зокрема, особливу роль у цей період відіграють військові адміністрації, які займаються управлінськими та контрольними функціями, забезпечуючи виконання заходів воєнного стану.

В умовах воєнного стану необхідно забезпечити високий рівень оперативності органів влади для ухвалення рішень, що впливають на життя та безпеку громадян, а також гарантувати правовий захист прав людини в умовах тимчасового обмеження певних свобод. Одним із важливих аспектів є переключення економіки на воєнні рейки, що вимагає швидкої адаптації адміністративної системи до потреб оборони та мобілізації ресурсів для забезпечення обороноздатності країни. У зв'язку з цим виникає необхідність удосконалення правових механізмів у сфері публічного адміністрування, включаючи оперативне регулювання діяльності державних органів, зміцнення фінансового менеджменту, запровадження ефективних антикорупційних інструментів та забезпечення прозорості управлінських процесів.

Зважаючи на такі виклики, важливо розробити нові підходи до функціонування органів публічної адміністрації, зокрема, в аспекті кадрової політики, управління в умовах кризових ситуацій, і посилення координації між цивільними та військовими структурами. Обрана тема є надзвичайно важливою для забезпечення належного функціонування державних установ в умовах воєнного стану та їх здатності ефективно реагувати на зміни в безпековій ситуації та економіці.

Разом з тим, у сучасних умовах відсутність чітко визначених та адаптованих правових норм щодо діяльності органів публічної адміністрації під час воєнного стану є серйозною проблемою. Законодавство потребує уточнення щодо повноважень органів влади, механізмів прийняття рішень у надзвичайних ситуаціях, а також регулювання меж тимчасових обмежень прав громадян, що дозволяє уникнути юридичних колізій та зловживань. Під час воєнного стану часто спостерігається централізація управління, що призводить до зниження ефективності місцевих органів публічної адміністрації. Один із викликів полягає в необхідності швидкої та ефективної адаптації економіки до умов війни, включаючи мобілізацію ресурсів, організацію виробництва та перерозподіл ресурсів для забезпечення оборони. Важливим є створення механізмів для координації цих процесів на різних рівнях управління, що дозволить ефективно використовувати наявні ресурси в умовах обмежених фінансів і високої потреби у швидкому реагуванні на воєнні загрози, а також спостерігається необхідність у розширенні антикорупційних інструментів та механізмів внутрішнього і зовнішнього контролю. Наявна система підготовки кадрів в органах публічної адміністрації не враховує специфіку роботи в умовах війни та кризових ситуацій тощо.

Усе вищезазначене свідчить про актуальність і необхідність узагальнення теоретичного та емпіричного матеріалу, визначення напрямків удосконалення адміністративно-правових засад функціонування органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану та обґрунтування способів вирішення завдань, зазначених у цьому дослідженні.

Наукове завдання, за розв'язання якого здобувач заслуговує присудження наукового ступеня полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, практики його реалізації та узагальнення

основних положень праць науковців визначити адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану, а також запропонувати шляхи вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

На основі проведеного дослідження сформовано ряд нових наукових положень і висновків, які розв'язують важливу наукову проблему; **найсуттєвішими науковими результатами, які одержав здобувач особисто та які характеризуються достовірністю та науковою новизною, є такі:**

- вперше наведено визначення наступних понять: «гарантії діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» – це комплекс правових, організаційних, процедурних і соціальних засобів, спрямованих на забезпечення безперервного, ефективного та законного функціонування органів публічної адміністрації в умовах дії особливого адміністративно-правового режиму, що супроводжується підвищеною імперативністю управління та допустимим звуженням окремих прав і свобод громадян; суб'єкти публічної адміністрації в умовах воєнного стану – це органи державної влади, військові адміністрації, органи місцевого самоврядування та інші організації, які наділені адміністративно-правовими повноваженнями та здійснюють управлінську, виконавчо-розпорядчу та контрольну діяльність з метою реалізації заходів воєнного стану, забезпечення оборони, громадської безпеки та функціонування держави в умовах збройної агресії;

- вперше доведено, що природа методів діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану має комплексний, багаторівневий і правовий характер, що поєднує у собі як класичні адміністративно-правові елементи, так і особливості надзвичайного державного управління. Природа методів діяльності публічної адміністрації в умовах воєнного стану обумовлена поєднанням нормативної регламентованості, оперативної мобілізаційності, публічно-владного характеру і кризового функціонального призначення, спрямованих на забезпечення цілісності держави, захист громадян і підтримання керованості суспільства в умовах війни;

- вперше виокремлено моделі діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного, які відрізняються рівнем централізації, ступенем залучення військових структур, роллю місцевого самоврядування та формами контролю за діями органів влади: 1. Централізована модель (Ізраїль, Польща, Франція, Азербайджан, Вірменія) передбачає максимальну концентрацію повноважень в уряді та керівництві держави, з підпорядкуванням більшості цивільних інституцій військовому командуванню або спеціально створеним кризовим штабам; 2. Децентралізована модель (США та Канада) характеризується збереженням відносно широкого обсягу повноважень за місцевими органами влади, навіть під час воєнних чи надзвичайних ситуацій; 3. Змішана модель, поширена у Великій Британії, поєднує централізоване стратегічне управління з оперативною автономією на місцях;

- вперше запропоновано внести зміни до ст.3 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» та ст. 9 Закону України «Про правовий

режим надзвичайного стану» та визначити уніфіковане тлумачення поняття «військове командування»; прийняти Постанову Кабінету Міністрів України «Про взаємодію органів державної влади та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану».

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що викладені в дисертаційному дослідженні висновки й пропозиції використовуються в:

- *науково-дослідній діяльності* – матеріали дисертації використані під час аналізу правових механізмів, що регулюють функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування в умовах надзвичайних обставин. Дослідження охоплює нормативно-правові акти, що визначають повноваження, обмеження, порядок взаємодії органів публічної адміністрації, а також особливості реалізації управлінських рішень, спрямованих на забезпечення обороноздатності, публічного порядку, безпеки населення та стабільності державного управління в умовах воєнного стану (акти впровадження Науково-дослідного інституту публічного права; КНЕУ імені Вадима Гетьмана);

- *освітньому процесі* – при підготовці та проведенні лекцій, семінарських і практичних занять зі студентами з навчальних дисциплін «Адміністративне право України», «Адміністративно-деліктне право», «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» (акти впровадження Науково-дослідного інституту публічного права; КНЕУ імені Вадима Гетьмана).

Достовірність і обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечується:

- комплексним застосуванням раціональної сукупності дослідницьких методів пізнання соціальних процесів і явищ у сферах дії держави та права для аналізу і характеристики нормативно-правових актів і наукових праць, присвячених теоретичним, нормативним і практичним аспектам адміністративно-правових засад діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану;

- застосуванням методологічних принципів об'єктивності і неупередженості аналізу та критичного осмислення досліджуваного матеріалу;

- аргументованою науковою полемікою з іншими вченими в тексті дисертації;

- використанням положень чинного законодавства України, а також офіційних аналітичних і статистичних матеріалів, довідкових видань та юридичної публіцистики;

- послідовністю та логікою викладення здобувачем матеріалу, його аргументованістю;

- відповідністю висновків роботи і отриманих результатів поставленим завданням та доведенням сформульованих пропозицій до рівня їх можливого використання у практиці;

- рівнем репрезентативності емпіричного матеріалу.

Апробація матеріалів дисертації. Основні положення дисертації, теоретичні та практичні висновки й рекомендації оприлюднено на міжнародних науково-практичних конференціях: «Глобальні тенденції та проблеми розвитку вищої освіти» (м. Київ, 1 грудня 2023 р.); «Проблеми правового регулювання публічних відносин в контексті сучасних глобалізаційних та євроінтеграційних процесів в Україні» (м. Київ, 18 червня 2024 р.); «Синергія освіти, науки та бізнесу в епоху глобальних трансформацій» (м. Чернігів, 27 лютого 2025 р.); «Сучасні тенденції державотворення та розвитку правової науки у кризовий період» (м. Київ, 24 листопада 2025 р.); «Гармонізація національного законодавства з правом Європейського Союзу в контексті стратегії сталого розвитку» (м. Київ, 5 січня 2026 р.).

Публікації. Основні положення та висновки дисертації знайшли своє відображення в 15 наукових публікаціях, з яких 6 одноосібних статей, опублікованих в журналах, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, 4 статті у співавторстві (з Полозенко А.В.) у наукових фахових виданнях України з юридичних наук; 5 – тези доповідей і повідомлень міжнародних науково-практичних конференцій.

Наукові праці Пешкова В.В., опубліковані за результатами дисертаційного дослідження, відповідають вимогам п.п. 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

Всі представлені наукові публікації здобувача зараховуються за темою дисертації, а саме:

1. **Пешков В.В.**, Полозенко А.В. Особливості правового статусу осіб, які постраждали внаслідок воєнних дій в Україні. *Наука і техніка сьогодні*. 2024. № 6(34). С. 179–191. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-6\(34\)-179-191](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-6(34)-179-191)

2. Пешков В.В. Військова адміністрація як орган спеціальної компетенції: розподіл повноважень в умовах воєнного стану. *Актуальні питання в сучасній науці*. 2024. № 7(25). С. 481–490. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-7\(25\)-481-490](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-7(25)-481-490)

3. **Пешков В.В.**, Полозенко А.В. Адміністративно-правовий режим воєнного стану як особливий різновид правового режиму, заходи, що його супроводжують. *Наукові інновації та передові технології*. 2024. № 7(35). С. 485–493. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7\(35\)-485-493](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7(35)-485-493)

4. Пешков В.В. Ефективність адміністративно-правового захисту постраждалих осіб внаслідок воєнних дій. *Наука і техніка сьогодні*. 2024. № 7(35). С. 117–127. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-7\(35\)-117-127](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-7(35)-117-127)

5. Пешков В.В. Напрямки вдосконалення адміністративно-правових засад діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану. *Наукові*

записки. Серія «Право». 2024. Вип. 17. С. 162–166.
DOI: <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2024-17-162-166>

6. **Пешков В.В.**, Полозенко А.В. Роль органів публічного адміністрування в умовах воєнного стану. *Журнал східноєвропейського права*. 2024. № 123. С. 130–135. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.12533925>

7. **Пешков В.В.**, Полозенко А.В. Ефективність функцій державних органів у захисті осіб, які постраждали внаслідок воєнних дій. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 2(42). С. 674–682. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2\(42\)-674-682](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2(42)-674-682)

8. Пешков В.В. Шляхи удосконалення діяльності публічної адміністрації в умовах воєнного стану. *Актуальні питання в сучасній науці*. 2025. № 2(32). С. 639–648. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-2\(32\)-639-648](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-2(32)-639-648)

9. Пешков В. В. Принципи та гарантії діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах воєнного стану. *Київський часопис права*. 2025. № 3. С. 231–237. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2025.3.32>

10. Пешков В.В. Методи діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану. *Журнал східноєвропейського права*. 2025. № 140. С. 271–277. DOI: <http://doi.org/10.71404/2409-6415.140.32>

Оцінка мови і стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Форма і зміст дисертації та анотації відповідають вимогам, що встановлені Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

Дисертація є цілісною, завершеною, кваліфікованою працею, в якій містяться висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні і практичні результати та наукові положення, що характеризуються єдністю змісту і свідчать про особистий внесок здобувача в юридичну науку.

Анотація дисертації є узагальненим коротким викладом її основного змісту. В анотації стисло представлені основні результати дослідження із зазначенням наукової новизни та практичного значення, що дає повне уявлення про виконану здобувачем роботу. Обсяг дисертації та анотації, а також зміст роботи відповідають встановленим вимогам.

Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 «Право».

УХВАЛИЛИ:

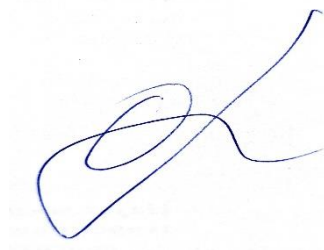
1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів Пешкова Володимира Володимировича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

3. Рекомендувати дисертацію Пешкова Володимира Володимировича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації в умовах воєнного стану» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 10, проти – 0, таких, що утримались – 0; здобувач Пешков В.В. – не голосував.

**Головуючий на засіданні –
доктор юридичних наук, доцент,
завідувач відділу
Науково-дослідного інституту
публічного права**

С.С. Овчарук